

2747

21 ΦΕΒ. 2014

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Αναγνωστάκης Δημήτρης

Βουλευτής Εύβοιας

Χαλκίδα, 12/02/2014

Αναφορά

Προς τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής

Ο βουλευτής Εύβοιας, της Δημοκρατικής Αριστεράς Δημήτρης Αναγνωστάκης, καταθέτει ως αναφορά την με ημερομηνία 7-2-2014, επιστολή, των Κατόικων- Ιδιοκτητών Νότιας Καρυστίας Νομού Εύβοιας. Στην επιστολή τους, οι κάτοικοι Νότιας Καρυστίας εκφράζουν τις έντονες αντιρρήσεις τους στην προσπάθεια καταπάτησης των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων τους, σχετικά με εκτάσεις γης, οι οποίες συνοδεύονται με νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας.

Οι εκτάσεις αυτές έχουν χαρακτηριστεί στην πλειοψηφία τους δασικές από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Δασαρχείου Αλιβερίου, με αποτέλεσμα να ανήκουν, κατά τεκμήριο, στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου και ζητούν, στις εξαιρέσεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του Ν. 998/1979 (Δασικός Κώδικας), περιοχές, στις οποίες δεν ισχύει το τεκμήριο κυριότητος υπέρ του Δημοσίου, να ενταχθεί και η Νήσος Εύβοια.

Παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες.

Ο καταθέτων βουλευτής

Δημήτρης Αναγνωστάκης

**ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ
ΝΟΤΙΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΚΑΦΗΡΕΑΣ-ΚΑΡΥΣΤΟΣ-ΜΑΡΜΑΡΙ-ΣΤΥΡΑ**

**Κάρυστος, 7 Φεβρουαρίου 2014
Αριθ. Πρωτ.: 1/2014**

ΠΡΟΣ:

**1. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ 17, 11523, ΑΘΗΝΑ**

Υπ' όψιν: Υπουργού Αναπληρωτή ΥΠΕΚΑ κ. Σταύρου Καλαφάτη

2. ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Υπ' όψιν: κ. Αναγνωστάκη Δημήτριο, κ. Αποστόλου Ευάγγελο, κ. Κεδίκογλου Σίμο, κ. Κεδίκογλου Συμεών, κ. Μαρκόπουλο Κωνσταντίνο και κ. Μίχο Νικόλαο

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: ΔΗΜΟ ΚΑΡΥΣΤΟΥ

ΚΟΤΣΙΚΑ 2, 34001, ΚΑΡΥΣΤΟΣ

Υπ' όψιν: Δημάρχου Καρύστου κ. Νικόλαου Μανώλη,

Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου κ. Δημήτριο Νόβα,

άπαντες τους Δημοτικούς Συμβούλους και Δημοτικές παρατάξεις

Θέμα: «Επίλυση ιδιοκτησιακού καθεστώτος της Νότιας Καρυστίας Ευβοίας»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αξιότιμοι Κύριοι,

Είμαστε κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της Νότιας Καρυστίας που περιλαμβάνει τους νόμιμους κατόχους ιδιοκτησιών γης στη συγκεκριμένη περιοχή. Με το παρόν, θέλουμε να εκφράσουμε τις έντονες αντιρρήσεις μας στην προσπάθεια καταπάτησης των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων μας σχετικά με εκτάσεις γης, οι οποίες συνοδεύονται με νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας.

Οι εκτάσεις αυτές έχουν χαρακτηριστεί στην πλειοψηφία τους δασικές από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Δασαρχείου Αλιβερίου, με αποτέλεσμα να ανήκουν, κατά τεκμήριο, στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου. Ο χαρακτηρισμός αυτός έγινε βάσει των αεροφωτογραφιών

του 1945 και χωρίς τη διενέργεια αυτοψιών όπως απαιτείται από τον νόμο. Εξαιτίας αυτού δεν έχουν ληφθεί υπόψη της Υπηρεσίας οι διάσπαρτες στο χώρο αποδείξεις της ανθρωπογενούς παρουσίας όπως καλύβια, πεζούλες, αλώνια, στέρνες, σωροί από πέτρες που αποδεικνύουν τον καθαρισμό της γης για καλλιέργεια κλπ.

Εναντίον των πράξεων χαρακτηρισμού αυτών έχουν διατυπωθεί στην πλειοψηφία τους ενστάσεις στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων.

Και στην περίπτωση όμως που οι εκτάσεις έχουν δασικό χαρακτήρα, δε παύουν να ανήκουν σε ιδιώτες, οι οποίοι έχουν στη κατοχή τους αδιάκοπη σειρά συμβολαιογραφικών τίτλων, νομίμως μεταγραφμένων, που χρονολογούνται προ του έτους 1885, με αποτέλεσμα να αντλούνται σαφή δικαιώματα νομής και κυριότητας.

Επιπλέον τούτων, υπάρχει η υπ' αριθμόν 166/2011 απόφαση του Εφετείου Χαλκίδας, «Περί γαιών που βρίσκονται στην Εύβοια» σύμφωνα με την οποία: «...Προκειμένου περί γαιών, που βρίσκονται στην Εύβοια, οι εν λόγω γαίες δεν περιήλθαν στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου ως διαδόχου του Τουρκικού Δημοσίου «δικαιώματι πολέμου», διότι κατά την εποχή της τουρκοκρατίας η Εύβοια αποτελείτο από ιδιωτικές γαίες καθαρής ιδιοκτησίας (βλ. σχετ. «Η απελευθέρωση της Εύβοιας από Τούρκους και το ξανασκλάβωμά της από τους Έλληνες και ξένους τσιφλικάδες»). Εξάλλου, η Εύβοια δεν κέρδισε την ελευθερία της με την Ελληνική Επανάσταση του 1821, αλλά η προσάρτησή της στο νεοσύστατο Ελληνικό Κράτος αποφασίσθηκε με τη συνθήκη του Λονδίνου το 1829. Επιπλέον, στις περιοχές, που βρίσκονταν υπό τουρκική κατοχή, αλλά επρόκειτο να συμπεριληφθούν στην ελληνική επικράτεια (τουρκική ζώνη), όπως συνέβη και με την Εύβοια, με το Πρωτόκολλο της 4ης/16ης Ιουνίου 1830, ορίσθηκε ότι στο Ελληνικό Δημόσιο θα μεταβιβάζονταν μόνο τα περιουσιακά στοιχεία του οθωμανικού δημοσίου και όχι η περιουσία των ιδιωτών, η οποία θα παρέμενε σεβαστή. Συνακόλουθα, στη λεγόμενη τουρκική ζώνη κατοχής τα βάσει του προαναφερομένου Πρωτοκόλλου υφιστάμενα δικαιώματα των ιδιωτών προστατεύονταν, ενώ η περιουσία του οθωμανικού δημοσίου περιήρχετο στο διάδοχο Ελληνικό Δημόσιο (βλ. σχετ. Γιώργου Καρυψιάδη, «Η Ελλάδα ως διάδοχο κράτος, εκδόσεις Αντ . Σάκκουλα) . Κατά συνέπεια, τα ακίνητα της Εύβοιας, τα οποία δεν ανήκαν στην κατηγορία των δημοσίων Οθωμανικών γαιών και δεν εξουσιάζονταν πριν από την επανάσταση από τον Σουλτάνο, αλλά κατέχονταν από Οθωμανούς ιδιώτες, δεν περιήλθαν στο Ελληνικό Δημόσιο κατά διαδοχή του Τουρκικού Δημοσίου, δικαιώματι πολέμου και δυνάμει των περί ανεξαρτησίας της Ελλάδος πρωτοκόλλων του Λονδίνου και της από 7/7/1832 συνθήκης της Κωνσταντινούπολης, αλλά εξακολούθησαν και μετά το χρονικό αυτό σημείο να ανήκουν στους μέχρι τότε Τούρκους ιδιοκτήτες τους. Όμως, ήδη με το Πρωτόκολλο του

Λονδίνου της 3ης Φεβρουαρίου 1830 είχε ορισθεί ότι οι Τούρκοι της Εύβοιας θα αποζημιώνονταν για τα κτήματα που είχαν στην άμεση κυριότητά τους»

Το κράτος επικαλούμενο το τεκμήριο κυριότητος υπέρ του Δημοσίου επί των εκτάσεων αυτών, δεν αναγνωρίζει, στους κατοίκους της περιοχής μας, τους νομότυπα συντεταγμένους και μετεγγραμμένους σχετικούς τίτλους ιδιοκτησίας τους.

Ενώ δέχεται ως έγκυρη τη σύνταξη αυτών των τίτλων, προκειμένου να εισπράξει το φόρο μεταβίβασης, κληρονομιάς και τα τέλη μεταγραφής. Αποτελεί ένα ζήτημα το οποίο αγγίζει, σχεδόν, όλες τις οικογένειες της Εύβοιας. Ακόμη θίγεται και το τραπεζικό σύστημα της χώρας μας, δεδομένου ότι σίγουρα πάρα πολλά από τα κτήματα των οποίων προσβάλλεται το ιδιοκτησιακό καθεστώς έχουν υποθηκευτεί για τη δανειοδότηση των ιδιοκτητών τους. Οι κάτοικοι δηλώνουν, τις εκτάσεις που τους ανήκουν από τους προγόνους τους, στις φορολογικές δηλώσεις τους και θα κληθούν να καταβάλουν φόρους γι' αυτές.

Σημειώνεται ότι τα όρια των επί μέρους ιδιοκτησιών, αφ' ενός περιγράφονται λεπτομερώς στους διαδοχικούς τίτλους ιδιοκτησίας, αφετέρου δεν αμφισβητούνται μεταξύ των ιδιοκτητών, αφού έχουν παγιωθεί επί σειρά ετών, με νόμιμες πράξεις μεταβιβάσεων οι οποίες φτάνουν και πέραν του έτους 1885.

Είναι χρέος όλων, προπαντός της πολιτικής ηγεσίας και των φορέων της Εύβοιας να υπερασπιστούμε την ιστορία του νησιού μας, αλλά και να προστατέψουμε τα συμφέροντα μας.

Κατόπιν των ανωτέρω και δεδομένου της υφιστάμενης αμφισβήτησης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των κτημάτων της Εύβοιας **ζητάμε τη δέσμευση σας, πως θα συμπεριλάβετε άρθρο, στο Σχέδιο Νόμου του ΥΠΕΚΑ «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση – Βιώσιμη ανάπτυξη, εγκαταλελειμμένοι οικισμοί και Οικοδομικοί Συνεταιρισμοί – Χρήσεις Γης», που είναι σε Δημόσια Διαβούλευση, το οποίο θα λύνει τα προβλήματα που έχουν σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Εύβοιας.** Αποτέλεσμα αυτού θα είναι η κατοχύρωση στις παραγωγικές δραστηριότητες της περιοχής μας (ΑΠΕ, λατομεία, τουρισμό, γεωργία, κτηνοτροφία κλπ).

Ειδικότερα ζητάμε:

1. Στις εξαιρέσεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του Ν. 998/1979 (Δασικός Κώδικας), περιοχές, στις οποίες δεν ισχύει το τεκμήριο κυριότητος υπέρ του Δημοσίου, να ενταχθεί και η Νήσος Εύβοια.

2. Να αναγνωρίζεται η εγκυρότητα των νομίμων τίτλων ιδιοκτησίας ευρισκομένων στις εκτός σχεδίου περιοχές της νήσου Εύβοιας, να θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου υπό τον όρο ότι στηρίζονται σε νόμιμη σειρά μεταβιβάσεων οι εν ζωή ή αιτία θανάτου μεταβιβάσεις ιδιοκτησιών, οι οποίες ανάγονται προ της 10/9/1885 και είναι μεταγραφμένες στα αρμόδια υποθηκοφυλακεία, ανεξάρτητα από το αν τμήματά τους μετέπειτα απέκτησαν χαρακτηριστικά δάσους ή δασικής έκτασης εξαιτίας της εγκατάλειψης των καλλιεργητικών συνηθειών.

Η απόκτηση κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα κρίνεται κατά το δίκαιο που ίσχυε όταν έγιναν τα πραγματικά γεγονότα για την απόκτησή τους, άρθ. 51 του Ν. 2783/1941 (Εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κώδικα). Δηλαδή τι μορφή είχε το 1880 που το απέκτησε ο πρόγονος κάποιου κατοίκου της περιοχής μας και όχι τι μορφή είχε στις αεροφωτογραφίες το 1945. Τότε το 1880 όλες τις εκτάσεις τις καλλιεργούσαν με σιτάρι, κριθάρι κλπ. εξάλλου αυτό μαρτυρούν τα πολλά αλώνια και οι αλευρόμυλοι που υπάρχουν στην περιοχή. Ήταν ο μόνος τρόπος για την επιβίωση των ανθρώπων και των ζώων.

Το μείζον αυτό θέμα του ιδιοκτησιακού πρέπει να λυθεί άμεσα γιατί διαφορετικά θα συρθούν, σχεδόν όλοι οι κάτοικοι των ορεινών και ημιορεινών περιοχών της Εύβοιας, αρχικά στα ελληνικά δικαστήρια και αργότερα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Για να καταλάβετε το μέγεθος του προβλήματος, σας αναφέρω πως μόνο σε μια μικρή πεδινή περιοχή των Χανίων, στην Κρήτη, υπεβλήθησαν περίπου 9.700 ενστάσεις από το Δημόσιο, δια των Δ/σεων Δασών στην Κτηματολόγιο Α.Ε. Η εν λόγω λογική του δημοσίου εκδηλώνεται με την επίκληση των αεροφωτογραφιών του 1945. Σε αυτές τις αεροφωτογραφίες βασίζονται οι ενστάσεις που υποβάλλουν οι Δ/σεις Δασών, αλλά σε αυτές τις αεροφωτογραφίες υπάρχει μεγάλη ασάφεια εάν καλλιεργούνταν ή όχι.

Σημειώνεται ότι στο άρθ. 11 παρ 3 του Ν. 3468/2006 ορίζεται ότι για τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής από Α.Π.Ε. και τα έργα σύνδεσής τους με το Σύστημα ή το Δίκτυο, εφαρμόζονται αναλόγως υπέρ του κατόχου της άδειας παραγωγής, οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθ. 9 του Ν. 2941/2001, οι οποίες προβλέπουν μία σειρά προνομίων υπέρ της ΔΕΗ και εμποδίζουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων περί νομής.

Η αντιμετώπιση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της ορεινής εκτός σχεδίου περιοχής της Νότιας Εύβοιας, δηλαδή η όψιμη αμφισβήτηση της κυριότητας των ιδιοκτητών της γης μετά πάροδο δύο σχεδόν αιώνων, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την έννοια Ευνομούμενης Πολιτείας και Κράτους Δικαίου, πυροδοτεί κλίμα καθολικής αγανάκτησης των ιδιοκτητών, Δημάρχων και Δημοτικών Συμβουλίων, Σωματείων και Συλλόγων της περιοχής και αυτοδικίας και δεν

διευκολύνει την γρήγορη και ασφαλή εκτέλεση των έργων εγκατάστασης αιολικών πάρκων στην περιοχή. Πέραν τούτων, η περιοχή της Εύβοιας, η οποία δεν κατελήφθη κατά την Εθνεγερσία με τα όπλα και συνεπώς δεν περιήλθε ως λεία πολέμου στο Ελληνικό Δημόσιο, αλλά διατηρήθηκαν ακέραια σ' αυτή ιδιωτικά δικαιώματα επί της γης που προϋπήρχαν της ένωσής της με την Ελλάδα, **θα έπρεπε τουλάχιστον να είχε την ίδια μεταχείριση την οποία προβλέπει το άρθρο 62 του Δασικού Κώδικα με τα Ιόνια Νησιά, την Κρήτη, τη Λέσβο, τη Σάμο, τη Χίο, τα Κύθηρα, Αντικύθηρα και Κυκλάδες**, τα οποία σε δίκες με το Δημόσιο, δεν φέρουν το βάρος να αποδείξουν την ύπαρξη εμπραγμάτων δικαιωμάτων που διεκδικούν σε δάση ή δασικές ή χορτολιβαδικές εκτάσεις.

Είμαστε στη διάθεσή σας για οτιδήποτε σχετικό στο e-mail μας (pkenotiaskaristias@gmail.com).

Για τους κατοίκους – ιδιοκτήτες

Με εκτίμηση

Μαρία Γκάγκωση

Πρωτοβουλία Κατοίκων Νότιας Καρυστίας Ευβοίας

Καφηρέας-Κάρυστος-Μαρμάρι-Στύρα